

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Inquitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

ERat & alterius generis clavus, qui Septembribus Idibus figebatur per annos singulos in sacra-
rum ædium parietibus, ad annorum numerum colligendum, quia parvus tunc erat literarum u-
fusisque clavus annalis appellabatur. *Clavus an-
nalis.*

DE CUNEO. CAP. LVII.

Contra vero Cuneus, quæ vel natura sunt solida, vel arte compacta, conglutinata & applicita
sunt, discutit atq; dissolvit, discissaque separat, & à clavo totus diversus abit. Ideoque inter in-
strumenta necessitatis, quæ fortunæ operam suam subministrat, appingitur. Super eo est igitur disse-
rendum.

DISSOLUTIO. CAP. LVIII.

Posito siquidem firmandi signo, quod per clavum indicatur, ubi scilicet fortuna quippiam stabi-
liville videatur, cum & ejusdem munus sit, ea quæ firmissima judicentur in humanarum rerum
ludibrium dissolvere, loco dimovere, discutere, atque disjicere: additus est ad necessitatis insignia
cuneus, qui nimirum, uti dictum, dissolvendi, discindendi, atque separandi symbolum est. Et veluti
per clavum firmatum aliquid ostendimus, ita per cuneum, infirmatum aut loco dimotum indicamus. *Hinc Hora.
lib. 3. Cap.
ode 31.
Exegi mo-
numentum
Ære peren-
nium.*

DE UNCO. CAP. LIX.

Quæ vero de Unco & Plumbo subsequuntur apud Horatium, eandem faciunt sententiã: si-
quidem unco trahi, quo loco dejecti fuerint, læsa præsertim majestatis rei, solitum, apud rerum
scriptores sæpe legimus: quare congruit unco cuneo. *Quinetiam
forsan rapen-
tiam, hinc
Pythag.
Γαυρὸς
ἄνθα (αὐ)
ἔξ Περύ.
Quæ sunt
unguis, un-
cis, ne nu-
triam.*

DE PLUMBO. CAP. LX.

Plumbum vero clavo perquam simile est, propterea quod eo infuso, & statua, & aliã operum æ-
dificiorumque moles cohærescunt, & firmitate stabiliuntur: & suapte natura est adeo pondero-
sum, ut etiam si non ad operis adhibeatur firmitatem, quam difficulter loco dimoveas, per se vale-
at significare.

HEBETUDO. CAP. LXI.

Alioqui plumbum hebetudinis indicium est. Nam cum velocissima esse debeat mentis agitatio
in eo, qui acutioris ingenii laude commendandus sit, ubi quem tardiozem ad ea excogitanda
consulenda, constituenda, a deunda, peragendave, quæ usu veniunt, inspexerimus, à contatione
ipsa, vel ab immobilitate, plumbeum ingenium per cavillum exprobramus. Unde in Tusculanis Ci-
cero: *Ni sane in Physicis plumbei sumus.* Et pro inefficaci & inutili, atque inani sermone plumbeum
gladium, aut pugionem, apud eundem Tullium invenias. *Plumbeum
ingenium.
Cicero in e-
pistolis ad
Atticum.
Lib. 4. de si-
nib. bonor.
& D. An-
gust. lib. 3.
contra Ju-
lianum.*

INIQUITAS. CAP. LXII.

Illud etiam in Divinis literis observatur, quod iniquitas per plumbum intelligitur. *Iniquitas enim
secundum Zachariæ Prophetæ visum, super plumbi talentum sedet.* Vetus enim ponderis modus est
talenti.

talentum. Ideoque Pharaonis exercitus, utpote qui in iniquitate permansit, tanquam plumbam in imas aquas pestum iit, ibique supinus in cavo profundi alveo recubuit, ut ait Adamantius.

DE VECTE. CAP. LXIII.

Quid pondus significaret indicavimus: sed reliquum est instrumentum ponere, quo magna quantumlibet pondera facile moveantur.

ARS NATURÆ VICTRIX. CAP. LXIV.

Is vectis est, per quem, artem humana industria comparatam, quæ naturam longe vincat, indicamus, negotiave perdifficilia minimo conatu confecta. De vecte sane, deq; aliis machinis Antipho Poeta senario lo eo, quem citat Aristoteles in Mechanicis, arte nos ea superare docet, quibus rei natura ipsa repugnare videbatur. Magnas enim rerum moles loco dimovemus adacto vecte, hypomochlio, quem nostri suppressam vulgo vocant, centri loco summissio, pondera supra omnium, qui rem non inspexerunt, fidem tollimus: & eorum

qui inspexerunt, sed causam non intellexerunt, admiratione, huc illuc arbitrio nostro promovemus. Atque hoc est, quod in primis admirabile dicit Philosophus, quod quispiam pondus virium imbecillitate loco movere non potest, id ipsum facile commovere, & hac illacque ducere, adjuncto vectis pondere tam exiguo, si reliquæ molis motæ magnitudinem contempleris.

DE CLAVI. CAP. LXV.

Præstat utrumque clavis, quod & cuneus & clavus: eadem enim aperit & claudit, hoc est, ligat & solvit, & in manu Jani præcipue statuebatur.

PUDOR. CAP. LXVI.

De qua quidem multa Poetæ nostri. Sed ut signum, ubi agitur serio, prætereamus, Fabii Picioris si modo legitimum est id opusculi, interpretationem afferemus, qui Janum dicit ad pudorem & sanctimoniam, domorum primum valvas, feras & claves excogitasse, ab eoq; januas appellatas: unde claves in simulacris, in beneficii hujus memoriâ gestet.

SECURITAS. CAP. LXVII.

Alii dicunt securitatis ejus signum esse, quæ passim eo regnante fuit: domos enim omnium religione ac sanctitate munitas fuisse prædicant. Alii à cludendi aperiendique anni officio, quod munus ejus esse Dei putabant, claves aditas arbitrantur: eaque de causa Clusium & Patulcium appellatum. Ad hujus instar Apollo cognomento κρυπταίνης, colebatur apud Græcos, quod ineuntis & exeuntis anni arbiter haberetur. Janum vero eundem esse ac Solem, à multis ubique disputatum.

PORTUNUS. CAP. LXVIII.

Neque tamen Janus tantum cum clavibus, verum & Portunus cum clavi figurabatur in manu: nam & portarum Deus esse putabatur.

PARTUS. CAP. LXIX.

Erant etiam olim ritus, ut nuptialibus inter alia clavis quoque mulieribus traderetur. Id ajunt bono in sacris literis sæpe invenies, Vulvam aperire.

JOAN.

Janus un-
di.
Apollo
κρυπταίνης
D. in Clavibus
ad lin-
guam silen-
tium notat
Hinc & scy-
lus civitatis
D. Clemente
strom. s.
AN. 1771
κα μόνι
γλασση
Φύλαξ.
Et nostra
profert lin-
gua custo-
diem clavem
loquens.